ת"צ 67528-11-18 ברק נ' יינות ביתן בע"מ ואח'

מספר בקשה:57

לפני כבוד השופט אבי פורג

התובעת: **שרה ברק**
ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר צבי ברק

נגד

הנתבעת: **קליית ירושלמי בע"מ**
ע"י ב"כ עוה"ד שרון לובצקי הס ו/או עוה"ד יניב הולצמן

פסק דין
(אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית)

לפני בקשה לאישור הסדר פשרה (להלן: "**הסדר הפשרה**") בין התובעת המייצגת (להלן: "**התובעת**") והנתבעת (להלן: "**הבקשה**") במסגרת התובענה הייצוגית שהוגשה בתיק שבכותרת (להלן "**התובענה**") לפי חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו- 2006 (להלן: "**החוק**").

רקע והשתלשלות ההליך

1. התובענה והבקשה לאשרה כייצוגית שהוגשה (להלן: "**התובענה**" ו"**בקשת האישור**") ענייננן טענות כי הנתבעת אשר מפעילה חנות יחידה למכירת פיצוחים ברעננה אינה מפחיתה את משקל האריזה של המוצר הנמכר בתפזורת אותו היא מוכרת לפי משקל, וגובה תשלום עבור המוצר לפי משקל הכולל את אריזתו.

2. ביום 11.4.23 ניתנה החלטתי בבקשת האישור (להלן: "**החלטת האישור**") במסגרתה אישרתי את התובענה הייצוגית, בעילות של הפרת סעיף 2 (איסור הטעיה) וסעיפים 17א ו-17ב לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**"); כן התייחסתי לכך שבבקשת האישור נטענו עילות נוספות שידונו במסגרת התובענה והן: הפרת הוראות נוספות של חוק הגנת הצרכן; הפרת הוראות חוק המכר, תשכ"ח- 1968 (להלן: "**חוק המכר**"), הפרת חוזה לפי חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: "**חוק החוזים (חלק כללי)**"); עוולת הרשלנות והפרת חובה חקוקה לפי פקודת הנזיקין (נוסח חדש) (להלן: "**פקודת הנזיקין**"); ועשיית עושר ולא במשפט לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: "**חוק עשיית עושר ולא במשפט**").
עוד קבעתי כי הקבוצה שבשמה תנוהל התביעה היא:

"כל הצרכנים אשר רכשו ב-7 השנים האחרונות, או ירכשו עד ליום אישור הבקשה (או עד לשינוי התנהלותה של המשיבה-המוקדם מבין השניים), מוצרי מזון מאת המשיבה 5 לפי משקל וחויבו בגין משקל האריזה."

3. ביום 15.2.24 הגישו הצדדים הסכם פשרה ובקשה לאישורו.

ביום 19.2.24 לאחר עיון בבקשה לאישור הסדר פשרה, וכן בתצהירים שצורפו לה ובמודעה שצורפה, ניתנה החלטתי לפיה לא ראיתי מקום לדחות את הסדר הפשרה על הסף. כן ניתנו הוראות בדבר פרסום הודעה על הגשת הבקשה לאישור הסדר פשרה, והעברת העתקים ממנה לגורמים הנדרשים.

4. ביום 20.2.24 הגישה התובעת בקשה להבהרת החלטת האישור מיום 11.4.23. במסגרת ההחלטה נתבקשתי להבהיר האם החלטת האישור מתייחסת אך ורק לשקיות נייר במשקל 6 גרם ושקיות ניילון במשקל 2 גרם. נטען כי מדובר בהבהרה נחוצה מכיוון שהגדרת הקבוצה בהחלטת האישור היא כוללנית ואינה מפרטת את סוגי האריזות בהן דנה החלטת האישור ולכאורה חלה עם על אריזות אחרות, אם ישנן, שאינן חלק מההליך. לפיכך, נתבקש תיקון הגדרת הקבוצה שבהחלטת האישור לנוסח שלהלן:

"כל הצרכנים אשר רכשו, ב-7 השנים האחרונות, או ירכשו, עד ליום אישור הבקשה (או עד לשינוי התנהלותה של המשיבה- המוקדם מבין השניים), מוצרי מזון מאת המשיבה 5 לפי משקל וחויבו בגין משקל האריזה של שקיות נייר במשקל של 6 גר' ושקיות ניילון במשקל 2 גר'."

בהתאם נתבקש כי שינוי זה יחול גם על הסדר הפשרה שיאושר על ידי בית המשפט.

5. בהמשך לאמור, ביום 21.2.24 עדכנה התובעת כי לאחר בירור, נמצא כי הנתבעת משתמשת באריזות נוספות שלא היו חלק מבקשת האישור, כולל קופסאות פלסטיק. לפיכך שבה וחזרה על בקשתה להבהיר כי החלטת האישור מיום 11.4.23 מתייחסת אך ורק לשקיות נייר במשקל של 6 גר' ושקיות ניילון במשקל של 2 גר'.

6. ביום 6.3.24 הגישה הנתבעת את תשובתה לבקשת התובעת להבהרת החלטת האישור. הנתבעת טענה כי יש לדחות את הבקשה ויש להורות לנתבעת לפעול בהתאם להחלטת האישור בדבר פרסום הסדר הפשרה והמצאתו.

7. ביום 11.3.24 הגישה התובעת "חזרה מבקשת ההבהרה והודעת ביטול הסכם הפשרה" ביום 13.3.24 ניתנה החלטתי לפיה:

"במקום להגיש תגובה לתשובה חזרה בה התובעת מבקשת ההבהרה והגישה הודעה בדבר ביטול הסכם הפשרה.
אין במקרה זה מקום לביטול הסכם הפשרה ובוודאי שלא במסגרת הודעה לאחר שכבר ניתנה החלטה ראשונה לגבי בקשת האישור.

בהתחשב בכלל הנסיבות לרבות שזו הייתה הגדרת הקבוצה מלכתחילה, חלוף הזמן מאז הוגשה בקשת האישור, מיהות הנתבעת והשינוי בהתנהלותה , בקשת ההבהרה נדחית.
הצדדים יפעלו על פי ההחלטה מיום 19/2/24..."

8. ביום 17.3.24 הגישה התובעת בקשת ביטול הסכם פשרה בטענה כי ההסכם נחתם בחטא ועל כן יש לבטלו. נטען כי הנתבעת העלימה מהתובעת כי ישנן אריזות נוספות, פרט לשקיות הניילון שבהן השתמשה ולא הציגה את הנזק שנגרם לקבוצה כתוצאה מאריזות אלו, מה שלא מונע ממנה לדרוש מעשה בית דין גם ביחס לאריזות הנוספות.

9. ביום 17.3.24 הודיעה הנתבעת כי בהתאם להחלטתי מיום 13.3.24 , הנתבעת כבר דאגה לפרסום המודעה בדבר הגשת בקשת הסדר הפשרה, וכן כבר המציאה ליועמ"ש, לממונה על הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן ולמנהל בתי המשפט את המסמכים אותם הורה בית המשפט להמציא, והכל תוך נשיאה בהוצאות בסך אלפי שקלים.

10. ביום 3.4.24 הגישה הנתבעת גם את תשובתה לבקשת התובעת לבקשה לביטול הסכם פשרה וביקשה לדחות אותה מטעמים שונים כמפורט בה.

11. ביום 7.4.24 ניתנה החלטתי בבקשת התובעת לביטול הסכם הפשרה במסגרתה קבעתי כך:

"**רשמתי לפני את טענות הצדדים. הסכם הפשרה כבר פורסם ומשכך המחלוקת לגבי הבהרת/בטול הסכם הפשרה תבחן לגופה לאחר שתוגש עמדת היועמ"ש/רגולטור. טענות הצדדים שמורות להם**..."

12. כאמור לעיל, הנתבעת הודיעה ביום 17.3.24 כי הפרסומים בוצעו כנדרש ומסמכי התובענה וההסדר הועברו לגורמים המפורטים בהחלטה.
לא הוגשו הודעות פרישה או התנגדויות להסדר הפשרה האמור, אך הוגשה הודעה מטעם היועץ המשפטי לממשלה ביום 14.7.24. במסגרת ההודעה האמורה מצא היועמ"ש לנכון להעיר מספר הערות.
התובעת המייצגת הגישה תשובה לעמדת היועמ"ש וציינה כי היא משאירה את ההחלטה בנוגע להערות היועמ"ש לשיקול דעת בית המשפט.
הנתבעת הגישה התייחסותה להערות היועמ"ש והתובעת המייצגת השיבה לתשובת הנתבעת לעמדת היועמ"ש כאמור. בהמשך, הצדדים הגישו בקשות ותשובות נוספות.
עמדת היועמ"ש להסדר הפשרה וכן עמדות הצדדים ידונו להלן במסגרת פסק דיני זה.

עיקרי הסדר הפשרה

הגדרת הקבוצה

13. בבקשת האישור הוגדרה הקבוצה כדלקמן:

> **"כל הצרכנים אשר רכשו, ב-7 השנים האחרונות, או ירכשו, עד ליום אישור הבקשה (או עד לשינוי התנהלותה של המשיבה- המוקדם מבין השניים), מוצרי מזון מאת המשיבה 5 לפי משקל וחויבו בגין משקל אריזה."**

בהחלטתי מיום 11.4.23 (בסעיף 18) אישרתי את הגדרת הקבוצה האמורה.

בבקשה לאישור הסדר הפשרה ציינו הצדדים כי הקבוצה עליה יחול הסדר הפשרה כוללת את "**כלל לקוחות הנתבעת אשר רכשו בתקופה הרלוונטית מוצרי מזון מאת הנתבעת לפי משקל וחויבו בתשלום עבור משקל האריזה**."

קיימים הבדלים בנוסח, אך לא במהות.

14. **הסכמות הצדדים והתחייבות הנתבעת על פי הסדר הפשרה**

א. הצדדים ציינו בהסדר הפשרה, כי לאחר הגשת כתב ההגנה מטעם הנתבעת, נפגשו באי כוח הנתבעת עם התובעת ובא כוחה, ואלה מסרו להם נתונים המראים שבתקופה הראשונה עשתה הנתבעת שימוש בכ-600,000 שקיות נייר, ובתקופה השנייה עשתה הנתבעת שימוש בכ-400,000 שקיות נייר. בהתחשב בהפחתת משקל שקיות הנייר בתקופה הראשונה, בהפחתה האוטומטית בתקופה השנייה, ובמחיר ממוצע לקילו של הטובין שנרכשו, הגיעו הצדדים להסכמה כי **סכום החשיפה** המלא בהליך עומד על כ- **180,000** ₪ (כמיליון שקיות * 4.25 גרם (בהתחשב בהפחתה האוטומטית הנטענת) *40 ₪ לקילו (מחיר ממוצע מוערך על ידי הנתבעת). יצוין כי לטענת הנתבעת בתקופה השלישית החל מיום 26.5.19 היא הפחיתה משקל של 8 גרם בכל רכישת פיצוחים באמצעות שקית נייר והחל מיום 13.7.22 היא הפחיתה 2 גרם כשבוצעו רכישות באמצעות שקית ניילון.
יש לציין, כי להסדר הפשרה צורף תצהירו של מנהל הנתבעת שבו אישר כי כל העובדות המפורטות בבקשה לאישור הסדר הפשרה לגבי הנתבעת נכונות לפי רישומי הנתבעת (סעיף 3 לתצהיר).

ב. הצדדים הבהירו בהסדר הפשרה, כי קיים קושי מובנה באיתור חברי הקבוצה ובכימות מדוייק של סכום הנזק. בנסיבות אלה ובהתאם לפסיקה בעניין, הצדדים ציינו כי הם סבורים שיש לשאוף שסכום הפיצוי יגיע לציבור הקרוב ביותר מבחינת מאפייני הקבוצה, וכך יגדל הסיכוי שהפיצוי יגיע בפועל לחברי הקבוצה. כך יש להניח כי מי שרכש בעבר מוצרים בחנות הנתבעת, ירכוש גם בהמשך, וכך יזכה לפיצוי שהתובעת טענה כי מגיע לו.

ג. לאור השיקולים האמורים, התחייבה המשיבה במסגרת הסדר הפשרה, להעביר כהטבה לצרכנים וכתרומה לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד שהוקמה לפי סעיף 27א לחוק, סך כולל של 120,000 ₪ כמפורט להלן:

ג.1 סכום של 60,000 ₪ (שישים אלף שקלים) יוענק לחברי הקבוצה באמצעות מתן הנחה בת 5% בקניה בסכום של 100 ₪ ומעלה של המוצרים בחנות הנתבעת המפורטים בנספח 3 להסדר הפשרה, ועד לסכום פיצוי מצטבר בסך כולל של 60,000 ₪. בתקופת ההנחה התחייבת הנתבעת שלא להעלות את מחירי המוצרים ולא לפרסם בכל דרך שהיא את מתן ההנחה, פרט לפרסום הסדר הפשרה כמחויב בחוק.
עוד הוסכם כי בתוך 20 ימים מהמועד הקובע (מועד אישור הסדר הפשרה בפסק דין), הנתבעת תחל בהענקת ההנחה תוך סימון ברור של הדבר בקבלה בלבד תוך ציון שההנחה היא בהתאם להסדר הפשרה בתובענה ייצוגית, וזאת עד לסיום סכום הפיצוי המצטבר בסך של 60,000 ₪ או כעבור שנה, לפי המוקדם. לאחר שהנתבעת תסיים לפצות את הלקוחות בדרך זו, ייפסק מתן הפיצוי על דרך ההנחה שלעיל. לאחר סיום תקופת הפיצוי על דרך ההנחה, יודיע על כך ב"כ הנתבעת לב"כ התובעת. כל יתרה שלא ניתנה בפועל ללקוחות כעבור שנה תועבר לקרן.

ג.2 סכום של 60,000 ₪ (שישים אלף שקלים) יועבר לקרן בחמישה תשלומים חודשיים החל מהמועד הקובע, וייועד ככל הניתן לעמותות המחלקות מזון לנזקקים. ב"כ הנתבעת יעביר לב"כ התובעת אסמכתאות להעברות אלה בתוך 7 ימי עסקים לאחר ביצוען.

ד. כן צוין בהסדר הפשרה לגבי הסדרה עתידית, כי הנתבעת כבר תיקנה את התנהלותה בעקבות הגשת ההליך. הנתבעת התחייבה להקפיד על הדינים והוראות הממונה בנוגע להפחתת משקל האריזות. זאת לשיטתה לפנים משורת הדין שכן שקיות נייר ו/או שקיות ניילון אינן לשיטתה אריזות שיש להפחית את משקלן.

15. <u>מעשה בית דין וויתור על תביעות וטענות</u>

בסעיף 31 להסדר הפשרה, ציינו הצדדים כי:

> **"...עם אישור ההסדר על פי תנאיו על ידי בית המשפט הנכבד, ובכפוף למילוי הוראות ההסדר על ידי הנתבעת, יהווה הדבר סילוק סופי ומוחלט של זכויות התובעת וחברי הקבוצה המיוצגת כהגדרתה לעיל בגין כלל העילות והסעדים שפורטו בבקשת האישור התגובה לתשובה והתביעה הייצוגית, לרבות בקשר עם הפרת חוק המכר, חוק הגנת הצרכן, תקנות הגנת הצרכן, הנחיות הממונה, הפרת חובה חקוקה ו/או רשלנות ו/או הפרת חוזה ו/או הטעיה ו/או עשיית עושר ולא במשפט אשר קמו עד למועד אישור הסדר פשרה זה בפסק דין, ויהווה מעשה בית דין סופי ומוחלט כלפי כל חברי הקבוצה הנ"ל..."**

16. **<u>המלצה בדבר גמול ושכ"ט ובקשה לפטור מחלקה השני של האגרה</u>**

על פי המלצת הצדדים המפורטת בסעיף 32 לבקשה ולהסדר הפשרה, הנתבעת תשלם לב"כ המייצג שכר טרחה בשיעור של 20% מתוך סכום ההשבה שהוסכם, כלומר סך כולל של 24,000 ₪ בצירוף מע"מ כדין. סכום זה ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים החל מהמועד הקובע (כלומר שני תשלומים חודשיים בסך של 12,000 ₪ + מע"מ), על פי פרטי חשבון שיימסרו על ידי ב"כ התובעת לב"כ הנתבעת.

כן המליצו הצדדים כי ישולם לתובעת גמול בשיעור של 5% מתוך סכום ההשבה שהוסכם, כלומר סך כולל של 6,000 ₪. סכום זה ישולם לתובעת בתוך 30 ימים מהמועד הקובע באמצעות בא כוחה (בהעברה בנקאית על פי פרטי חשבון שיימסרו לב"כ הנתבעת).

כן הוסכם כי הנתבעת תישא בהוצאות התובעת כדלקמן: סך של 2,000 ₪ עבור החלק היחסי מתשלום אגרת פתיחת ההליך, וכן 2,808 ₪ עבור שירותי ייעוץ ששילמה , וסך הכל 4,808 ₪ שיועברו אליה בתוך 30 ימים מהמועד הקובע באמצעות בא כוחה (בהעברה בנקאית על פי פרטי חשבון שיימסרו לב"כ הנתבעת).

הצדדים הבהירו כי הנתבעת תישא בתשלום שכר הטרחה והגמול לתובעת, וזאת מעבר להשבה הפרטנית שלעיל.

עוד נתבקש בהסדר הפשרה פטור מתשלום חלקה השני של האגרה. הנתבעת טענה כי על אף שהצדדים הגיעו להסדר הפשרה בשלב מתקדם יחסית, יש מקום לפטור אותה מהתשלום, וזאת בשים לב לכך שבמשך תקופה ארוכה הנתבעת עשתה מאמצים רבים לסיים את ההליך בהסדר, ומסיבות שונות, מאמצים אלו לא נשאו פרי עד לשלב זה. כן נטען כי יש להתחשב בכך שעל אף שבענייננו סכום חשיפה נמוך יחסית, הנתבעת נאלצה להוציא הוצאות רבות בניהול ההליך כמו גם בנכונותה להגיע להסדר הפשרה.

17. **<u>בקשה לפטור ממינוי בודק</u>**

הצדדים ביקשו לפטור אותם ממינוי בודק לפי סעיף 19(ב)(1) לחוק.

18. **<u>עמדת היועמ"ש והתייחסות הצדדים לעמדתו</u>**

<u>היועמ"ש הגיש ביום 14.7.24 הודעה במסגרתה העיר</u> כי נדרשת הבהרה בנוגע להסדרה עתידית. היועמ"ש טען כי לא הובהר די הצורך כיצד יעשה קיזוז השקיות והאריזות או לחלופין כיצד יוצג המחיר כולל האריזה, כנדרש על פי הוראות הדין. היועמ"ש טען כי נדרשת הבהרה מפורטת מטעם הצדדים בנוגע לאופן יישום ההסדרה העתידית, תוך התייחסות למגוון הקיים והמשקלים, וזאת לאור התנהלות המשיבה בתקופות השונות.

בכל הנוגע לגמול ושכר הטרחה ציין היועמ"ש כי בהתחשב בכך שההסדר כולל מספר שלבי ביצוע, מוצע לקבוע כי מחצית משכר הטרחה ישולם רק לאחר ביצוע מלוא ההסדר וקבלת דיווח על כך לבית המשפט, וזאת על מנת לתמרץ את בא כוח התובעת הייצוגית לפקח על ביצוע ההסדר.
עוד טען היועמ"ש כי אין מקום לפטור את הנתבעת מחלקה השני של האגרה.

ביום 19.7.24 הגישה התובעת תשובתה לעמדת היועמ"ש. התובעת הודיעה כי היא אינה מתנגדת להמלצותיו ומשאירה את ההחלטה לשיקול בית המשפט.

ביום 1.8.24 הוגשה גם תשובת הנתבעת לעמדת היועמ"ש. הנתבעת הבהירה באשר להסדרה העתידית, כי קיזוז השקיות והאריזות או לחלופין הצגת המחיר כולל האריזה יעשו כמפורט להלן:
לגבי שקיות הנייר: הנתבעת תקזז מרכישות בהן נעשה שימוש בשקית נייר את משקל שקית הנייר בגובה 6 גרם. משקל זה אף תואם לקביעת בית המשפט בהחלטה המאשרת את ניהולה של התובענה כייצוגית.
לגבי שקיות ניילון: הנתבעת תקזז מכל רכישה שנעשית באמצעות שקית ניילון את משקלה בגובה של 2 גרם. גם משקל זה תואם לקביעת בית המשפט בהחלטה המאשרת את ניהולה של התובענה.
לגבי קופסאות פלסטיק: הנתבעת תמשיך לקזז מכל רכישה שנעשית תוך שימוש בקופסת פלסטיק את משקלה המלא של הקופסה בגובה 10 גרם.
הנתבעת ציינה כי שימוש בקופסת פלסטיק עולה לצרכן, נכון להיום, שקל אחד. מחיר הקופסה מוצג בחנות הנתבעת ואף במסגרת קבלה שנמסרת ללקוח לאחר הרכישה, כשמחיר הקופסה מופיע בנפרד ממחיר הטובין לפי משקל (מהמשקל הופחת כאמור משקלה המלא של הקופסה).
בכל הנוגע לגמול ושכר הטרחה, הותירה הנתבעת את האמור בעמדת היועמ"ש בהקשר זה לשיקול דעת בית המשפט.
באשר לבקשתה לפטור מחלקה השני של האגרה, שבה הנתבעת וטענה כי במקרה דנן ישנם טעמים מיוחדים המצדיקים מתן פטור כמבוקש: ראשית, מאחר שהנתבעת סבורה שיש לדחות את התביעה הייצוגית כבר מכוון שהשקיות בחנות אינן מהוות "אריזה" במובנו של חוק הגנת הצרכן, התקנות והנחיית הממונה. יחד עם זאת, בהתאם להמלצות בית המשפט ועל מנת להימנע מהמשך התדיינות משפטית ממושכת ויקרה, במיוחד לאור סכום החשיפה הנמוך, הגיעו הצדדים להסדר הפשרה. לא עצם ההגעה להסדר פשרה מחייבת לטענת הנתבעת את הפטור מחלקה השני של האגרה, אלא הנסיבות הייחודיות דנן. ענייננו במקרה ייחודי שבו סכום החשיפה נמוך מאד ביחס לניהול הליכים ייצוגיים, לכן יש לתמרץ את הנתבעת שהסכימה להסדר פשרה הגם שהיא סבורה שלא נפל פגם בהתנהלותה; שנית, יש לקחת בחשבון מצבה הייחודית של הנתבעת, עסק זעיר הנלחם בתנאים לא פשוטים על מנת להתקיים. מתנהל על ידי אנשים צעירים, יוצאי צבא ומנוטים דרכם במציאות קשה אובייקטיבית וקשיים של תחרות קשה עם גופים גדולים ועתירי כוח. אל קשיים אלו הוספה התובענה הייצוגית שגבתה מהנתבעת עלויות עצומות של ניהול הליכים, רכישת מכונות שקילה

חדשות והשקעת זמן ניהולי עצום. לכך הצטרפה הפשרה הכואבת והקשה אליה הגיעה, מתוך מטרה לשים קץ לפרשה הגם שהיא סבורה שפעלה כדין ; שלישית, טענה הנתבעת כי יש לקחת בחשבון את ניסיונותיה הרבים להגיע להסדר שיביא לסיומו של ההליך (בשלבים מוקדמים לפני אישור התובענה כייצוגית). אמנם בסופו של דבר הסדר הפשרה הוגש לאישורו של בית המשפט לאחר אישור ניהול התביעה כתובענה ייצוגית, אך הנסיבות החריגות של ההליך, כפי שפורטו, אשר עולות בבירור מריבוי ההתדיינות ביחס לנושא פשוט יחסית והעלויות שנלוו לכך, מצדיקים לשיטתה חריגה מהכלל היבש לפיו הנתבעת צריכה לשאת באגרה בגין המחצית השנייה ומצדיקים פטור כמבוקש.

ביום 9.9.24 הגיבה התובעת לתשובת הנתבעת לעמדת היועמ"ש. בתגובתה טענה התובעת, כי נראה שהנתבעת מנסה לקבוע משקל אריזות כך שאם ייטען כי לא הפחיתה משקלן, תהא לה אסמכתא בדבר. התובעת התנגדה לקביעה גורפת לפיה משקלן של אריזות הנייר והפלסטיק הוא 6 גרם ו-2 גרם בהתאמה. התובעת לא התנגדה שייקבע כי ככל שהנתבעת תמשיך להשתמש באותן אריזות נייר ופלסטיק בהן השתמשה עובר להגשת התביעה, אזי משקלן הוא 6 גרם ו- 2 גרם ובהתאם יש להפחית משקל זה. ככל והנתבעת תבחר לשנות את האריזות הללו ומשקלן ישתנה, יש להקפיד ולהפחית את המשקל החדש, בין אם הוא גבוה יותר ובין אם הוא נמוך יותר. כך למשל, בידי התובעת שקית ניילון שנעשה בה שימוש על ידי הנתבעת בחודש 02/2024 ומשקלה הוא 6 גרם.

לעניין משקל קופסאות הפלסטיק, טענה התובעת, כי לא הובאו כלל ראיות בעניין בפני בית המשפט מכיוון שהתובעת לא נחשפה להן בחנות הנתבעת, והנתבעת לא טרחה לעדכן את בית המשפט או את התובעת כי היא משתמשת בקופסאות פלסטיק. בהתאם בחישוב הנזק לקבוצה לא הובא נזק זה בחשבון, כפי שהתובעת כבר הביאה עובדה זו בפני בית המשפט וביקשה להחריג את קופסאות הפלסטיק מההסדר. הנתבעת מנסה בחוסר תום לב לקבוע, שלא רק קופסאות הפלסטיק הן חלק מההסדר, אלא אף לקבוע שמשקלן הוא 10 גרם. התובעת העירה כי אחת מקופסאות הפלסטיק בהן הנתבעת עושה שימוש משקלה הוא 30 גרם, בעוד שהנתבעת מנסה להטעות ולומר כאילו משקל כל קופסאות הפלסטיק הוא אחיד והוא 10 גרם. גם הקופסא הקטנה יותר משקלה הוא 12 גרם. התובעת צרפה לתגובתה תמונות של שקית הניילון וקופסאות בהם משתמשת הנתבעת. התובעת טענה כי אמנם בשלב זה לא נתבקשו ראיות, אולם מהלך הנתבעת לנסות ולקבוע משקל נמוך אחיד לכל שקיות הניילון ולכל קופסאות הפלסטיק הצריך הגשתן. במידה ויידרש תצהיר הוא יוגש על ידי התובעת.

כן טענה התובעת, כי הנתבעת טענה בתשובתה טענות עובדתיות, בנוגע לקופסאות הפלסטיק אף מבלי שהוגשו כדין. כך לגבי טענת משקל הקופסא, וכך ביחס להצגת מחיר הקופסא בחנות ללא ציון המועד בו החלה הצגת המחיר, בין אם זה בחנות ובין אם זה בקבלה. בידי התובעת קבלה מיום 8.2.24 שם רכשה מוצרים, חלקם בקופסאות פלסטיק, והנטען על ידי הנתבעת אינו מופיע בקבלה, היינו אין ציון מחיר האריזה.

התובעת הוסיפה גם כי הנתבעת טענה בתשובתה, כי היא עסק משפחתי וקטן ועל כן יש להתחשב בכך. ברם, לא רק שהנתבעת סירבה במפגיע לגלות נתונים על מחזור עסקיה, היא לא הביאה כל ראיה לעניין חולשת החברה. לפני כשנה פתחה הנתבעת חנות שנייה ברעננה, עובדה שלא הובאה לידיעת בית המשפט ומוכיחה את חוזקה של החברה.

הנתבעת למרות שבקשת האישור אושרה והובאו ראיות לכך שלא הפחיתה את משקל האריזה וגרמה לנזק לקהל הצרכנים לא הפנימה שפעלה בניגוד לדין ולשיטתה היא סבורה כי לא נפל כל פגם בהתנהלותה. הנתבעת אף טוענת כי יש להתחשב בניסיונותיה להגיע להסדר. התובעת סבורה ההפך. הנתבעת התעקשה לא להגיע להסדר כאשר עמדה על כך שלא יינתן פיצוי לציבור ובהתאם אף סירבה לגלות נתונים על עסקה. לאור תשובת הנתבעת סבורה גם התובעת כי אין להיעתר לבקשת הנתבעת לפטור אותה מתשלום המחצית השנייה של האגרה.

<u>ביום 16.9.24 השיבה הנתבעת לתגובת התובעת לתשובת הנתבעת לעמדת היועמ"ש</u> במסגרתה טענה כי בניגוד לטענת התובעת היא אינה מנסה לקבוע משקל אריזות אחיד, אלא התייחסה באופן ספציפי לאריזות בהן הנתבעת עשתה שימוש עובר להגשת התובענה. בדיוק מסיבה זו במסגרת הסדר הפשרה התחייבה הנתבעת באופן כללי כי היא תקפיד על הדינים וההוראות של הממונה הנוגעים להפחתת משקל האריזות, בלי לפרט את גובה הקיזוז מכל סוג אריזה, כאשר מטבע הדברים האריזות בהן היא עושה שימוש יכולות להשתנות מפעם לפעם.

לעניין הטענות בנוגע לקופסאות הפלסטיק, הנתבעת פועלת כדין, ותמשיך לקזז מכל רכישה שנעשית תוך שימוש בקופסת פלסטיק את המשקל המלא של הקופסה (בגובה 10 גרם ללא המכסה או כל משקל אחר רלוונטי בהתאם לסוג הקופסה ומשקלה).

לגבי טענות התובעת בדבר החרגת קופסאות פלסטיק מההסדר הבהירה הנתבעת כי היא מתנגדת לכך כאמור בתשובתה הקודמת.

ביום 27.10.24 הגישה הנתבעת הודעה בתמיכת תצהיר של מנהל חנות הנתבעת שהצהיר, בין היתר, כי מחיר קופסת הפלסטיק ברכישת זיתים הופחת במלואו מיום 26.5.19 וכן, כי החל מחודש פברואר 2024 החלה הנתבעת לחייב בנפרד על משקל אריזת הפלסטיק חיוב בסך של 1 ₪ תוך הפחתה של משקלה המלא בגובה 10 גרם או כל משקל רלוונטי אחר בהתאם לסוג האריזה ומשקלה וללא קשר לסוג הממכר וביום 3.11.24 הגישה הודעה נוספת בעניין.

ביום 7.11.24 התובעת הגישה תגובה לפיה טענת הנתבעת להפחתת משקלי קופסאות הפלסטיק אינן נכונות ובקשה כי הסדר הפשרה לא יחול על קופסאות פלסטיק. בהמשך לכך, הנתבעת חלקה על טענות התובעת כשהאחרונה מצידה טענה כי חישוב הנזק עליו הסתמך הסדר הפשרה לא כלל את קופסאות הפלסטיק וכי אם הנתבעת רוצה להחיל את ההסדר גם על הרכישות בקופסאות הפלסטיק, יש לבצע חישוב נזק שכולל אותן.

לעניין פטור מחלקה השני של האגרה, חזרה הנתבעת על האמור במסגרת התייחסותה לעמדת היועמ"ש. לעניין טענת התובעת בדבר פתיחת חנות שנייה ברעננה המצביעה כביכול על חוזקה של

הנתבעת, הבהירה הנתבעת כי חנות זו צפויה להסגר בקרוב בשל קשיים כלכליים עימם מתמודדת הנתבעת.

<u>הכרעה ואישור הסדר הפשרה</u>

19. סעיף 19 לחוק קובע כך:

> **"(א) בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית - גם כי התובענה שהוגשה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיף 3, 4 ו-8(א) וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין".**
>
> **...**
>
> **(ג)(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:**
>
> **(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;**
>
> **(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי הענין;**
>
> **(ג) עיקרי הסדר הפשרה.**
>
> **(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:**
>
> **(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;**
>
> **(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;**
>
> **(ג) השלב שבו נמצא ההליך;**
>
> **(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);**
>
> **(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;**
>
> **(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר."**

20. <u>**הקבוצה עליה חל הסדר הפשרה היא**</u>:

> **"כלל לקוחות הנתבעת אשר רכשו בתקופה הרלוונטית מוצרי מזון מאת הנתבעת לפי משקל וחויבו בתשלום עבור משקל האריזה."**

21. <u>**עילות התובענה נגד הנתבעות**</u>**:** הפרת סעיף 2 (איסור הטעיה) וסעיפים 17א ו-17ב לחוק הגנת הצרכן; הפרת הוראות חוק המכר; הפרת חוזה לפי חוק החוזים (חלק כללי); עוולת הרשלנות והפרת חובה חקוקה לפי פקודת הנזיקין; ועשיית עושר ולא במשפט לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט.

22. <u>**השאלות המשותפות לכלל חברי הקבוצה**</u> כפי שהוגדרו בהחלטתי מיום 11.4.23 הן: האם התנהלות הנתבעת במכירת הפיצוחים כשהם כוללים כמות פחותה מאשר רשום על גבי הקבלות

ובחישוב המחיר על פי משקל המוצרים לרבות משקל האריזה מהווה משום הטעיה של הצרכן והפרת הוראות סעיפים 17א. ו-17ב. לחוק הגנת הצרכן.

23. **<u>הסעדים הנתבעים</u>** כאמור בהחלטתי מיום 11.4.23 הם: להצהיר כי הנתבעת הפרה לפחות אחת מעילות התובענה; להצהיר כי הנתבעת מכרה את מוצרי המזון כשהם כוללים כמות פחותה מאשר רשום על גבי הקבלות ובפועל כללו את משקל האריזה במשקל המוצרים; להצהיר כי הנתבעת הטעתה את הצרכנים לגבי המחיר ליחידת מידה של המוצרים וגבתה מהם תשלום שלא כדין; לחייב את הנתבעת שלא לכלול את משקל האריזה במשקל המוצר; לחייב את הנתבעת לפצות את חברי הקבוצה על נזקם הממוני והלא ממוני, ישירות או באמצעות תרומה על פי דין.

24. **<u>סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין</u>**

לאחר עיון בהסדר הפשרה ובטענות הצדדים, אני סבור כי הסדר הפשרה עם הנתבעת ראוי, הוגן וסביר בעניינם של חברי הקבוצה ועונה על דרישות סעיף 19 (א) בחוק.
לטעמי, ההסדר עונה על הסיכויים והסיכונים הטמונים בבקשת האישור.

במסגרת הסדר הפשרה נמסר כי סכום החשיפה המלא עומד על סך של כ- 180,000 ₪ בגין אי הפחתת משקל שקיות הנייר.
כן הבהירו הצדדים, כי קיים קושי מובנה באיתור חברי הקבוצה ובכימות מדויק של סכום הנזק. נוכח השיקולים האמורים התחייבה המשיבה בהתאם להסדר הפשרה להעביר כהטבה לצרכנים וכתרומה לקרן לניהול ולחלוקת כספים, סך כולל של 120,000 ₪ כדלקמן:
א. סכום של 60,000 ₪ יוענק לחברי הקבוצה באמצעות מתן הנחה בת 5% בקניה בסכום של 100 ₪ ומעלה של המוצרים בחנות הנתבעת המפורטים בנספח 3 להסדר הפשרה, ועד לסכום פיצוי מצטבר בסך כולל של 60,000 ₪, כאשר הנתבעת התחייבה שלא להעלות את מחירי המוצרים ולא לפרסם בכל דרך שהיא את מתן ההנחה, פרט לפרסום הסדר הפשרה כמחויב בחוק.
הנתבעת התחייבה גם כי בתוך 20 ימים מהמועד הקובע תחל בהענקת ההנחה תוך סימון ברור של הדבר בקבלה בלבד תוך ציון שההנחה היא בהתאם להסדר הפשרה בתובענה ייצוגית, וזאת עד לסיום סכום הפיצוי המצטבר בסך של 60,000 ₪ או כעבור שנה, לפי המוקדם. לאחר שהנתבעת תסיים לפצות את הלקוחות בדרך זו, ייפסק מתן הפיצוי על דרך ההנחה שלעיל.
הצדדים הסכימו גם, כי לאחר סיום תקופת הפיצוי על דרך ההנחה, יודיע על כך ב"כ הנתבעת לב"כ התובעת. כל יתרה שלא ניתנה בפועל ללקוחות כעבור שנה תועבר לקרן.
ב. סכום של 60,000 ₪ יועבר לקרן בחמישה תשלומים חודשיים החל מהמועד הקובע, וייועד ככל הניתן לעמותות המחלקות מזון לנזקקים.

הצדדים הסכימו כי ב"כ הנתבעת יעבירו לב"כ התובעת אסמכתאות להעברות אלה בתוך 7 ימי עסקים לאחר ביצוען.
בנסיבות האמורות, הסדר הפשרה כולל, בין היתר, הטבה בדמות פיצוי לציבור לקוחות הנתבעת, כך שסיכוי גדול כי הפיצוי בחלקו יגיע בפועל לחברי הקבוצה (שסביר להניח שחלקם הם לקוחות חוזרים של הנתבעת) שאין דרך לאתרם כיום, וכן הוא כולל פיצוי שיועבר לקרן וייעוד למטרות חלוקת מזון לנזקקים.

בנוסף לאמור, הנתבעת הבהירה בהסדר הפשרה בנוגע להסדרה עתידית, כי כבר תיקנה את התנהלותה בעקבות הגשת ההליך והיא התחייבה להקפיד על הדינים והוראות הממונה בנוגע להפחתת משקל האריזות.
היועמ"ש טען כי יש מקום להבהיר בנוגע להסדרה העתידית כיצד יעשה קיזוז השקיות והאריזות או לחלופין כיצד יוצג המחיר כולל האריזה, כנדרש על פי הוראות הדין. הנתבעת הבהירה בהתייחסותה לעמדת היועמ"ש כי לגבי שקיות ניילון היא תקזז מרכישות בהן נעשה שימוש בשקית ניילון את משקל שקית הנייר בגובה 6 גרם ; לגבי שקיות ניילון היא תקזז מכל רכישה שנעשית באמצעות שקית ניילון את משקלה בגובה של 2 גרם ; ולגבי קופסאות פלסטיק היא תמשיך ותקזז מכל רכישה שנעשית תוך שימוש בקופסת פלסטיק את משקלה המלא של הקופסה בגובה 10 גרם.
התובעת לא התנגדה כי ייקבע שככל שהנתבעת תמשיך להשתמש באותן אריזות נייר ופלסטיק בהן השתמשה עובר להגשת התביעה, אזי משקלן 6 גרם ו-2 גרם ובהתאם יש להפחית משקל זה, אך היא התנגדה לקביעה גורפת כי משקלן של כל אריזות הנייר והפלסטיק הוא 6 גרם ו-2 גרם בהתאמה.
באשר לקופסאות הפלסטיק טענה התובעת, כי לא הובאו ראיות בעניין זה והיא ביקשה כאמור להחריגן מהסדר הפשרה.
לאחר שקראתי את טענות הצדדים ולרבות את עמדת היועמ"ש, אני סבור, כי בהתחשב בכך שהנתבעת התחייבה במסגרת הסדר הפשרה כי תקפיד על הדינים והוראות הממונה בנוגע לקזוז/הפחתת משקל האריזות, די בכך על מנת שיינתן אישור להסדר הפשרה בעניין זה ואין מקום לנקוב בפסק הדין את משקלה של כל אריזה ואריזה שתופחת בהתחשב בכך שחובתה של הנתבעת להפחית משקל כל אריזה בהתאם למשקלה, וככל שלא תעשה כן תהא חשופה לתביעות נגדה על פי דין. בית המשפט אינו קובע ממצא עובדתי באשר למשקל השקיות והאריזות השונות ובהתאם להסדר הפשרה התחייבה הנתבעת להפחית את משקל השקיות והאריזות השונות כולן, ובהתאם למשקל כל אחת מהן בפועל, וזאת בהנחה שמשקלן של אריזות שונות יכול להשתנות מעת לעת. **הנתבעת תפעל בהקשר זה על פי הדין ותפחית מחיר של כל אריזה ואריזה כנדרש ובהתאם למשקלה בפועל.**

בכל הנוגע לבקשת התובעת באשר להחרגת קופסאות הפלסטיק מהסדר הפשרה אלא אם ישוקלל גם סכום הנזק בגינן (שלא שוקלל במסגרת קביעת הפיצוי על פי הסדר הפשרה) אציין כי ככלל

הנתבעת שינתה התנהלותה כבר בחודש מאי 2019 לאחר שרכשה שלושה משקלים חדשים בהם ניתן להפחית את משקל האריזה. בנוסף, ביום 27.10.24 הגישה הנתבעת הודעה בתמיכת תצהיר של מנהל חנות הנתבעת שהצהיר, בין היתר, כי מחיר קופסת הפלסטיק ברכישת זיתים הופחת במלואו מיום 26.5.19 וכן, כי החל מחודש פברואר 2024 החלה הנתבעת לחייב בנפרד על משקל אריזת הפלסטיק חיוב בסך של 1 ₪ תוך הפחתה של משקלה המלא בגובה 10 גרם או כל משקל רלוונטי אחר בהתאם לסוג האריזה ומשקלה וללא קשר לסוג הממכר. אומנם בין הצדדים קיימת מחלוקת עובדתית לגבי סוגי ומשקלי קופסאות הפלסטיק שהנתבעת משתמשת בהם, אולם בהתחשב במכלול הדברים, בכך שהנתבעת היא עסק קטן של שתי חנויות בעיר רעננה גם אם לא נמסר היקף מחזור המכירות שלה, כאשר הן במסגרת הגדרת הקבוצה בבקשת האישור, הן במסגרת החלטת האישור מיום 11.4.23 והן בהסדר הפשרה ההתייחסות הינה למשקל אריזה באופן כללי וכן נוכח גובה הפיצוי שניתן במסגרת הסדר הפשרה נראה כי סוגיה זו מוצתה ואין מקום להחריג את קופסאות פלסטיק מהסדר הפשרה. למעלה מן הצורך אוסיף, כי מאחר שהנתבעת רכשה משקלים חדשים כבר בחודש מאי 2019 כאשר ממועד זה לשיטתה היא מפחיתה ככלל את משקל האריזות לרבות קופסאות הפלסטיק, הרי שגם אם היה נקבע כי קופסאות הפלסטיק אינן חלק מהסדר הפשרה, ממילא עולה לכאורה כי היה ותוגש תביעה חדשה בסוגיה ספציפית זו, חלה התיישנות לגבי רוב התקופה.

נוכח האמור, איני מוצא מקום לקבל את בקשת התובעת להחריג את קופסאות הפלסטיק מפסק דיני זה.

במקרה דנן, אני סבור כי הסדר הפשרה מיטיב עם חברי הקבוצה. ההסדר מעניק פיצוי לציבור לקוחות הנתבעת, וכן הוא כולל פיצוי שיועבר לקרן וייעוד למטרות חלוקת מזון לנזקקים וכן מעגן הסדרה עתידית בהתאם לדין.

נוכח כל האמור לעיל, אני סבור, כי סיום ההליך בהסדר הפשרה המוצע הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת. הסדר הפשרה מעניק סעדים ראויים בדמות פיצוי והסדרה עתידית, וניהול ההליך לא היה מביא בהכרח לתועלת גדולה יותר. בנוסף, הסדר הפשרה הביא לחסכון בזמנו של בית המשפט והצדדים ואני סבור כי יתרונותיו עולים על הסיכונים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית.

25. לבית המשפט לא הוגשו התנגדויות להסדר הפשרה פרט להערות היועץ המשפטי לממשלה אשר כאמור לעיל לא התנגד להסדר הפשרה, אלא העיר הערותיו, שנדונו כאמור לעיל. כן העיר היועמ"ש הערותיו בנוגע לגמול ושכר הטרחה ופטור מתשלום מחצית האגרה השנייה ובכך אדון בהמשך פסק דיני זה.

אשר על כן ובהתאם לכל הנימוקים שלעיל, יש לאשר את הסדר הפשרה המוצע וליתן לו תוקף של פסק דין, כפוף לאמור להלן.

26. **<u>פטור ממינוי בודק</u>**

במקרה דנן, איני סבור כי יש צורך במינוי בודק לפי סעיף 19(ב)(1) לחוק. הבודק ממונה בכדי לסייע לבית המשפט לבחון את היתרונות והחסרונות בהסדר הפשרה מבחינת כלל חברי הקבוצה, על מנת לשמור על האינטרסים של הקבוצה ולהבטיח שההסדר ראוי וסביר.
בעניינו אני סבור שההסדר מבטיח את התכליות האמורות.

27. **<u>גמול לתובעת המייצגת ושכ"ט והבקשה לפטור מחלקה השני של אגרת בית המשפט</u>**

הצדדים המליצו במסגרת הסדר הפשרה, כי הנתבעת תשלם לב"כ המייצג שכר טרחה בשיעור של 20% מתוך סכום ההשבה שהוסכם, כלומר סך כולל של 24,000 ₪ בצירוף מע"מ כדין, כאשר סכום זה ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים החל מהמועד הקובע (שני תשלומים חודשיים בסך של 12,000 ₪ + מע"מ), על פי פרטי חשבון שיימסרו על ידי ב"כ התובעת לב"כ הנתבעת; עוד המליצו הצדדים כי ישולם לתובעת גמול בשיעור של 5% מתוך סכום ההשבה שהוסכם, כלומר סך כולל של 6,000 ₪, כאשר סכום זה ישולם לתובעת בתוך 30 ימים מהמועד הקובע באמצעות בא כוחה (בהעברה בנקאית על פי פרטי חשבון שיימסרו לב"כ הנתבעת).
הצדדים אף הסכימו במסגרת הסדר הפשרה, כי הנתבעת תישא בהוצאות התובעת כדלקמן: סך של 2,000 ₪ עבור החלק היחסי מתשלום אגרת פתיחת ההליך, וכן 2,808 ₪ עבור שירותי ייעוץ ששילמה, וסך הכל 4,808 ₪ שיועברו אליה בתוך 30 ימים מהמועד הקובע באמצעות בא כוחה (בהעברה בנקאית על פי פרטי חשבון שיימסרו לב"כ הנתבעת).

בקביעת גובה הגמול ושכר הטרחה בעניינו, יש להתחשב בסיכון ובמאמצים שהושקעו על ידי ב"כ התובעת בניהול ההליך כמו גם במשך ההליך שהתנהל על פני מעל לחמש שנים עם החלטה גם לגופה של בקשת האישור, וכן בכך שנראה שהנתבעת שינתה התנהלותה כאמור.
בהתחשב בכל האמור לעיל מצאתי כי אכן שיעור הגמול ושכר הטרחה של ב"כ התובעת סבירים, בוודאי בנסיבותיו הכוללות של ההליך. הסכומים האמורים עומדים בקנה אחד עם התועלת הצפויה לציבור בהתאם להסדר הפשרה. במקרה דנן, התובעת ובא כוחה פעלו על מנת לחסוך בזמן שיפוטי ועל מנת להביא לציבור הטבה משמעותית בדמות פיצוי וכן הובילו להסדרה עתידית. ב"כ התובעת והתובעת המייצגת נטלו על עצמם סיכון בהגשת התובענה ובניהולה, וכן השקיעו בה השקעה לא מועטה כמפורט לעיל, לרבות ניהול מו"מ לקרות ההסדר. עם זאת, אני מקבל את הסתייגות היועמ"ש לה הסכימו גם הצדדים, כאשר הציע כי מחצית משכר הטרחה ישולם רק לאחר ביצוע מלוא ההסדר וקבלת דיווח על כך לבית המשפט. **לפיכך, אני קובע כי הנתבעת תישא בשכ"ט ב"כ המייצג בשיעור של 20% מתוך סכום ההשבה שהוסכם, כלומר סך כולל של 24,000 ₪ בצירוף מע"מ כדין, כאשר סכום זה ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים, התשלום הראשון בסך של**

12,000 ₪ +מע"מ ישולם החל מהמועד הקובע והתשלום השני בסך של 12,000 ₪ +מע"מ ישולם לאחר דיווח שיגישו הצדדים בנוגע להשלמת ביצוע הסדר הפשרה וקבלת אישור בית המשפט.
הגמול המומלץ לתובעת ישולם במלואו ובמועדים המוסכמים על ידי הצדדים. אופן התשלומים לב"כ התובעת וכן לתובעת ייעשה בהתאם להסכמות הצדדים בהסדר הפשרה וכפי שפורטו לעיל.
כן תישא הנתבעת בהוצאות התובעת בסך של 4,808 ₪ שיועברו אליה בתוך 30 ימים מהמועד הקובע באמצעות בא כוחה (בהעברה בנקאית על פי פרטי חשבון שיימסרו לב"כ הנתבעת).

במסגרת הבקשה לאישור הסדר הפשרה (סעיף 25), **<u>נתבקשתי לפטור את הנתבעת מתשלום חלקה השני של האגרה</u>**.
היועמ"ש סבר כי אין מקום למתן פטור כמבוקש, והתובעת הצטרפה לטענה זו ואילו הנתבעת טענה כי בנסיבות שפרטה בעניינו יש מקום להיעתר לבקשה.
בהתאם לאמור בתקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות, כאשר ניתן פסק דין לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה. עם זאת, בית המשפט רשאי ליתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה "**מטעמים מיוחדים שיירשמו;**"

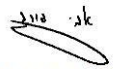
בעניינו, לאחר ששקלתי את הטיעונים שהעלתה הנתבעת, לא מצאתי כי הם עולים כדי טעמים מיוחדים המצדיקים בעניינו מתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה. הצדדים אכן סיימו את ההליך בהסדר פשרה שיש בו תועלת לציבור לרבות הסדרה עתידית והביאו לפתרון המחלוקות, אך אין בכך די על מנת להוות טעמים מיוחדים שיירשמו וכך גם אין בכל יתר הטענות שטענה הנתבעת בהקשר זה ואין מקום לפטור את הנתבעת מתשלום חלקה השני של האגרה.

<u>סוף דבר</u>

28. אני מאשר את הסדר הפשרה בין התובעת המייצגת לנתבעת ונותן לו תוקף של פסק דין. \
29. אני מאשר גמול לתובעת המייצגת ושכר טרחה לבאי כוחה, כאמור בסעיף 27 לעיל.
30. הצדדים יגישו לאישורי תוך 10 ימים נוסח של המודעה השנייה בדבר אישור הסדר הפשרה לפי סעיף 25(א)(4) לחוק, בה יפורטו הפרטים הקבועים כנדרש בחוק. לאחר מתן האישור לנוסח המודעה, המודעה תפורסם תוך 10 ימים בשני עיתונים מקומיים נפוצים ברעננה בשפה העברית במימונה של המשיבה. הנתבעת תישא בעלות הפרסום.
31. **תזכורת פנימית ומשימה למתן החלטה ליום 15.12.24.**

32. המזכירות תעביר עותק מפסק הדין למנהל בתי המשפט לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

ניתן היום, יב' כסלו תשפ"ה, 12 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

אבי פורג, שופט

הערת בית המשפט:

פסק דין זה נחתם במקור בתאריך 03.12.24 ונחתם בשנית בתאריך 12.01.25.